

der gennem længere tid ikke er blevet taget stilling til anskaffelsen af den resterende del af udstyret, f.eks. den nævnte telefax, skyldes dels nogle teknisk prægede og sikkerhedsmæssige problemer, dels svigtende kommunikation og uhensigtsmæssig sagsbehandling ved dette embede. Jeg har nu nedsat en lille arbejdsgruppe med deltagelse af Havnegruppens ledelse og Københavns politis administrationsafdeling. Her vil der blive taget stilling til disse anskaffelser. Samtidig vil man vurdere, hvilket udstyr til paskontrol (det såkaldte »docu-center«), der bør anskaffes. Dette skal ske i samarbejde med Rigspolitichefen, således at det bl.a. kan sikres, at der ved anskaffelsen tages hensyn til de krav til sådant udstyr, der måtte blive opstillet i henhold til Schengen-samarbejdet.

Med hensyn til de lokaler på Nordre Toldbod, Havnegruppen arbejder ud fra, er jeg enig i, at de ikke er hensigtsmæssigt indrettet, men indtil marts 1998 havde Københavns Havn konkrete og aktuelle planer om at flytte Polensfærgens ankomststed til en ny terminal i Søndre Frihavn. Der var på denne baggrund almindelig enighed blandt de implicerede parter om, at man kunne leve med forholdene indtil denne flytning til nye og bedre lokaler. Efter at Københavns Havn har udskudt etableringen af den nye terminal, har Københavns Politi indledt drøftelser med Københavns Havns administration om den pågældende bygning og området omkring den. De kritiserede forhold vil således blive udbedret.«

Rigspolitichefen har oplyst:

»Rigspolitichefen kan for sit vedkommende tilsi sine medvirken ved anskaffelsen af det udstyr, som er nødvendigt for at løse paskontrolopgaven på en forsvarlig og hensigtsmæssig måde.«

Justitsministeriet kan henholde sig til det oplyste.

Spm. nr. S 764

Til justitsministeren (16/12 98) af:

Inge Dahl-Sørensen (V):

»Vil ministeren oplyse de årlige offentlige udgifter til indsatte område for område, hvor aktiviteten foregår uden for fængslet, så som lægebehandling, herunder vaccinationer m.v., hospitalsbehandling, tandlægebehandling, psykolog-

behandling, behandling af fysio- og ergoterapeuter, uddannelse af enhver art og fritidsaktiviteter, herunder ferieophold i ind- og udland, og deltagelse i familiebegivenheder, incl. rejseudgifter?«

Begrundelse

Spørgeren er naturligvis bekendt med, at af kriminalforsorgens årlige udgifter på ca. 1,4 mia. kr. er det kun en meget ringe del, som medgår til ovennævnte formål uden for fængslerne. I offentligheden er det imidlertid disse udgifter, som i særlig grad vækker forargelse, dels fordi man kender vanskelighederne med i fængslerne at skaffe de fornødne bevillinger til overvågning, kontrol ved tilbagevenden fra udgange, herunder narkokontrol, og andre strengt nødvendige formål, og dels fordi man har en formodning om, at indsatte på de nævnte områder får en mere favorabel behandling end almindelige danske borgere, der rammes af ventelister og offentlige besparelser.

Svar (8/1 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Kriminalforsorgens regnskabssystem er bygget op inden for rammerne af Kriminalforsorgens principprogram. Det indebærer, at regnskabssystemet er indrettet med en formålsbestemt fordeling på bl.a. kontrol og sikkerhed, sundhed, forsorg og undervisning.

Der er derfor ikke taget højde for, hvorvidt en aktivitet har fundet sted inden for eller uden for Kriminalforsorgens mure.

De regnskabsmæssige registreringer gør det således ikke muligt for Kriminalforsorgen at opføre fordelingen af udgifterne til de formål, der er nævnt i spørgsmålet.

For 1997 kan det dog oplyses, at udgifter til køb af tjenesteydelser på sundhedsområdet fordelte sig således:

Lægehonorar:.....	1.491.258 kr.
Tandlæge:.....	2.082.572 kr.
Speciallæge:.....	851.899 kr.
Fysioterapeut:.....	314.808 kr.

Det bemærkes, at der er tale om køb af tjenesteydelser. Udgifterne til det sundhedspersonale,